

А ти, мой делничен празник,
мое начало и свършек,
ти какво си?

Искам да съмне

Не мога да не спомена и Георги Парушев със стихосбирката му “Ще дойде песен” от 1997 г. В нея той говори за тежката съдба, за орисията, за геноцида по време на Втората световна война. Той е сред поетите, които още не са прекрачили в новото, в плен е на любимата си циганска тематика.

“Забранена любов” е третата стихосбирка на Христо Христов от 2002 г. Книгата е едно истинско поетично постижение. Както отбелязва Надежда Захариева в предговора, “всяка дума... в неговите стихове е код на вулканично чувство”. Не могат да бъдат подминати поетически изявления като:

Искам да умра
с отворени очи
изгрева и залеза
на Слънцето да гледам...

Ще умра

или
А моята любов,
дори и забранена —
все едно...
В рая или ада
ще я догоня.

Забранена любов

През 2003 г. Христо Христов издава своята четвърта стихосбирка “Слънце и луна” с лирика от висока класа, обърната към душевността на автора. В думите на редакторката и авторката на предговора към книгата Надежда Захариева има нещо знаменателно: